

õid selles ühel meelel: kui tema sellest asjast
 kinni ei hakanud, siis oleks õid segamini läinud.
 Aga sellega kauas tema töö üht juurt osa omast
 kiriklikust näust, millest kiriku-puhastamine mitte
 ilma olla ei või. Selle juure tuli veel, et Sa-
 vonarola omas õpetuses tänisest harjunud wiisist
 ühegi tültsi kõrwale ei läinud. Ainult alaline
 juhatamine pühakirja peale, mida tema enamist
 peast mõistis ja pärimine, et Sumala-teenistus
 waimus ja tões, täniste ärarikutud kumbe teenis-
 tuse wastas, olema pidi, ainult see näitas tema
 kiriku-puhastawat püüdmist. Elukombeid, mitte
 kiriku õpetust, tahtis tema paranda. Wast wi-
 mastes wõitlemistes, kui tema hing juba surma
 wastas ennast walmistas, tõusis arusaamine tema
 sees, et kiriku õpetus õigeksjaamisest oma enese
 tegude läbi, mitte pühakirja põhjusel ei seis-
 „Tulgu õid õiged,“ kirjutas tema 51. laulu sele-
 tamiseks wangilojas, „kes maal peal ja taewas
 on, meie tahame nende läest koida sinu ees, kas
 saidwad nemad õnnaks oma enese wooruse läbi.
 Ühest suust ja ühest südamest annawad nemad
 wastust igatahes: mitte meile, Jeesand, mitte
 meile, waid sinu nimele anna auu, sinu armu ja
 tõe pärast! Mitte nende käewars ei ole neid
 peastnud, sinu parem läsi tegi seda ja sinu käewars
 ja sinu filmade walguis, mis nende meele järel

oli. Mitte nende ärateenimise, mitte nende tegude
 läbi ei ole nemad peastatud, et keegi ennast enesest
 ei kiitleks.“

Mi pea, kui Medici ja Arrabbiati sugukondade
 sõbrodel korda läks Florenzi raekohtutesse Savo-
 narola waenlasi walida, langes waimustatud
 munga töö maha. Paapst oli temale awalikku
 jutlus-tegemist ära keelanud; esitels kostis veel
 kohus tema eest ja palus teda kantsle peale minema.
 Kui aga paapst needmisega ja sakramentide ära-
 keelamisega ähwardas ja ühes ka Medici sugukonna
 sõbralised raeherrad riigi juhatust oma kätte sai-
 wad, siis kadus rahwa armastus Savonarola
 wastas usinast ära. Üks tuleproow tema waimus-
 tatud õpilase Fra Domenico ja ühe Franziskuse-
 munga wahel, mida tema tahtmist wastas tema
 waenlased toimetanud, ei saanud kohtute wiitwita-
 mise pärast mitte peetud ja rahwas, kes seda kõ-
 tistawat näitemängu tundide laupa ootanud, ajas
 süüd mohajäätud „prohweti“ peale. Ainult oma
 sõbrade sõeariistade abil peasis Savonarola halwa
 rahwa wiha eest kloostresse tagasi. Järgmisel
 õõsel, enne palmipuude-püha Jürituu 8. päawal
 1498, tormaswad Arrabbiati sõbrad kloostre
 peale; kohtud astusiwad sekka, aga mitte kloostre
 laitsemiseks, waid rahwa ärritamiseks Savonarola
 wastas. Savonarola, Fra Dominiko ja veel üks